

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010319
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319010319.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Evy Kyselovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2020, sťažnosť odsúdeného T. A. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/11/2019 zo dňa 17.6.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. A. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 2T/82/2014.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania žiadal vypočuť svedka W., ktorý potvrdí, že nespáchal zločin podvodu, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Na konanom verejnom zasadnutí povolenie obnovy konania žiadal z dôvodu, že podľa jeho názoru mu bol trest (pôvodne ukladaný s použitím tzv. asperačnej zásady) po náleze Ústavného súdu SR nedostatočne znížený a mal by mu byť uložený nižší trest. V pôvodnom konaní mu po povolení obnovy konania nebolo umožnené s prokurátorom konať o dohode o vine a treste, pričom v prípade takéhoto konania mohol byť odsúdený na miernejší trest.

Nakoľko po dokazovaní vykonanom na verejnom zasadnutí nebolo zistené splnenie zákonných podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Odsúdený povolením obnovy konania principiálne sledoval prehodnotenie právoplatne uloženého trestu (snaha o uloženie miernejšieho trestu). V konaní o povolenie obnovy konania však neplatí revízy princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku, nie je teda možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolenie obnovy konania sa predovšetkým obmedzuje na riešenie otázky, či sú tu také nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by buď same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo o treste. Takéto nové dôkazy a nové skutočnosti pre povolenie obnovy konania však v tomto konaní zistené neboli. Pokiaľ odsúdený v tomto konaní navrhol ako nový dôkaz vykonať výsluch svedka F. W., takýto dôkaz pred okresným súdom vykonaný nebol, nakoľko odsúdený na tomto dôkaze následne netrval.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený T. A. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zhlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 11.9.2020, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 11.9.2020 nasledovne:

Okresný súd zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania zdôvodnil tým, že nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste.

Poukazuje na ustanovenia § 394 Tr. por., § 2 ods. 2 Tr. por. a § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 394 Tr. por. obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú nanovo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo uložený druh trest by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženého súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 2 ods. 2 Tr. por. do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní podľa týchto ustanovení nepostupoval. V návrhu na povolenie obnovy konania navrhol vypočuť svedka F. W., ktorý na verejnom zasadnutí pred okresným súdom vypočutý nebol.

V rámci konania o povolenie obnovy konania tiež namietal, že trest, ktorý mu bol pôvodne uložený, je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a v zrejmom rozpore s účelom trestu a nebola mu umožnená dohoda o vine a treste, pričom v takomto prípade mu mohol byť uložený nižší trest a to aj pod zákonom stanovenú sadzbu.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Zahlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil aj sám písomným podaním zo dňa 2.9.2020, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 4.9.2020, v rámci ktorého uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým uznesením okresného súdu.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného T. A. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného T. A., vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/82/2014, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav vecí náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba

v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného T. A. na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011, právoplatným dňa 23.2.2011 bol T. A. v bodoch 1/ až 3/ rozsudku uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., z toho v bodoch 2/ a 3/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 352 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol T. A. odsúdený na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vo výroku o vine pre pokračovací trestný čin a vo výroku o treste bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/110/2009 zo dňa 19.5.2010. Poškodená spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. Bratislava bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Okresný súd Čadca uznesením, sp.zn. 2Nt/9/2013 zo dňa 11.12.2013, právoplatným dňa 7.4.2014, vyhovel návrhu odsúdeného T. A. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/95/2010 a vo výroku o treste bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011, právoplatný dňa 23.2.2011, ktorým bol T. A. uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne sa vec vracia prokurátorovi do prípravného konania.

Okresný súd Čadca následne po povolení obnovy konania rozsudkom, sp.zn. 2T/82/2014 zo dňa 18.6.2014, právoplatným dňa 18.6.2014, pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011, právoplatným dňa 23.2.2011, T. A. odsúdil na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vo výroku o treste súd zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/34/2008 zo dňa 6.5.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/85/2009 zo dňa 29.9.2009 a vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/74/2013 zo dňa 7.8.2013.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj náležite v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s takýmto odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania.

Odsúdený T. A. v návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 9.7.2019, ktorý bol doručený Okresnému súdu Čadca dňa 10.7.2019, žiadal povoliť obnovu konania z dôvodu, že sa nedopustil zločinu úverového podvodu, k čomu navrhol vypočuť svedka F. W.. V rámci doplnenia návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 30.10.2019, ktorý bol doručený Okresnému súdu Čadca dňa 30.10.2019, odsúdený uviedol, že v súčasnosti sa dozvedel, že vo veci chce vypovedať a priznať sa organizátor týchto trestných činov, a to F. W., ktorý tieto úverové podvody organizoval aj so svojim bratom Y. W.. Opätovne navrhol vypočuť svedka F. W., ktorý potvrdí, že úverové podvody organizoval on a nie odsúdený T. A.. Na konanom verejnom zasadnutí dňa 17.6.2020 odsúdený T. A. sa na úvod výsluchu len všeobecne vyjadril, že trvá na písomne podanom návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodov v ňom uvedených. Navyše oproti pôvodne písomne podanému návrhu a jeho doplneniu žiadal obnovu konania povoliť z dôvodu, že podľa jeho názoru mu po predchádzajúcom povolení obnovy konania (na základe nálezu Ústavného súdu SR týkajúceho sa tzv. asperačnej zásady) nebol dostatočne znížený trest a mal by mu byť uložený miernejší trest.

Odsúdený T. A. v návrhu na povolenie obnovy konania ako nový dôkaz žiadal vypočuť svedka F. W. (ohľadne toho, že odsúdený nemal spáchať zločin úverového podvodu). V tomto smere neobstojí sťažnostná námietka odsúdeného ohľadne nevypočutia svedka F. W. na verejnom zasadnutí pred okresným súdom. Po vykonaní dôkazov na verejnom zasadnutí a pred vyhlásením dokazovania za skončené sa odsúdený T. A. a jeho obhajca výslovne vyjadrili, že ďalšie návrhy na dokazovanie (okrem tých, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané) nemajú. Nakoľko teda odsúdený a jeho obhajca, hoci mali vedomosť o tom, že menovaný svedok F. W. nebol na verejnom zasadnutí vypočutý, pred vyhlásením dokazovania za skončené sa vyjadrili, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, okresný súd nepochybil, keď nerozhodol o tomto dôkaznom návrhu odsúdeného na výsluchu svedka F. W.. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Ak prvostupňový súd nemieni akceptovať dôkazný návrh procesnej strany na doplnenie dokazovania, môže tento odmietnuť uznesením po začatí verejného zasadnutia (pokiaľ už v tomto štádiu trestného konania má za to, že sú splnené zákonné podmienky na takýto procesný postup), alebo tak môže učiniť až po vykonaní celého dokazovania, keď vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy už môže bez vážnejších pochybností konštatovať dôvodnosť takéhoto procesného postupu. Nie je teda povinnosťou prvostupňového súdu o dôkaznom návrhu rozhodnúť bezprostredne po tom, ako bol tento procesnou stranou prednesený na verejnom zasadnutí, resp. v písomnej podobe doručený súdu. Hraničným momentom pre prednášanie dôkazných návrhov procesnými stranami, príp. pre späťvzatie už skôr učených dôkazných návrhov, je postup prvostupňového súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por., ktorým na verejnom zasadnutí vyhlasuje dokazovanie sa skončené, čím sa proces dokazovania na verejnom zasadnutí uzatvára. Procesná strana môže už skôr učený procesný návrh

na doplnenie dokazovania zobrať späť písomným podaním doručeným súdu alebo vyhlásením priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Môže tak urobiť jednak individuálne vo vzťahu ku konkrétnemu dôkaznému návrhu, alebo všeobecne v rámci vyjadrenia k doplneniu dokazovania ako celku. Vyhlásenie procesnej strany pred rozhodnutím súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por., že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá, keď pred tým už skôr prednesený, resp. písomne oznámený konkrétny dôkazný návrh neuvádza, je záverečným prejavom tejto procesnej strany ohľadne dispozície s návrhom na doplnenie dokazovania a v prípade pred tým uplatneného návrhu na doplnenie dokazovania, ktorý procesná strana v rámci tohto záverečného prejavu už nespomína, jednoznačným prejavom, že na tomto dôkaznom návrhu netrvá. Konkrétne v tomto prípade, pred rozhodnutím prvostupňového súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. na verejnom zasadnutí dňa 17.6.2020 sa odsúdený T. A. a jeho obhajca výslovne vyjadrili, že iné návrhy na dokazovanie nemajú. Vzhľadom na takýto prejav odsúdeného a obhajcu ohľadne doplnenia dokazovania, v kontexte vyššie uvedeného výkladu, prvostupňový súd potom postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o v minulosti učenom dôkaznom návrhu odsúdeného T. A. na výsluch svedka F. W. nerozhodoval. Pri takomto popísanom správaní odsúdeného a obhajcu ohľadne návrhov na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí dňa 17.6.2020, odsúdený nemôže v rámci sťažnosti úspešne namietať pochybenie súdu prvého stupňa, ktorého sa mal dopustiť nevykonaním dôkazného návrhu odsúdeného na výsluch svedka F. W. (resp. nerozhodnutím o tomto dôkaznom návrhu). Je plne na odsúdenom, ako využíva a stráži si svoje procesné práva v rámci trestného procesu, o to viac, keď v konaní má obhajcu, ktorý je osobou znalou práva.

Odsúdený T. A. v návrhu na povolenie obnovy konania vrátane jeho písomného doplnenia prostredníctvom obhajcu žiadal povolenie obnovy konania z dôvodu, že sa nedopustil zločinu úverového podvodu a tento organizoval F. W. aj so svojim bratom Y. W.. V tomto smere však neboli na verejnom zasadnutí vykonané žiadne také nové dôkazy a z dokazovania na verejnom zasadnutí nevyplývali ani žiadne nové skutočnosti, ktoré by buď samy osebe alebo v spojení s dôkazmi a skutočnosťami už skôr známymi odôvodňovali iné ako pôvodné rozhodnutie o vine odsúdeného pre spáchanie zločinu úverového podvodu. Len tvrdenie odsúdeného T. A. v návrhu na povolenie obnovy konania a v jeho doplnení, že sa nedopustil zločinu úverového podvodu a tento mala organizovať iná osoba F. W. aj s jeho bratom, nemôže byť podkladom pre povolenie obnovy konania (navyše odsúdený T. A. sa na konanom verejnom zasadnutí dňa 17.6.2020 k tomuto dôvodu pre povolenie obnovy konania ani žiadnym bližším a konkrétnejším spôsobom nevyjadroval). Tvrdenie odsúdeného o organizovaní zločinu úverového podvodu inou osobou nebolo v tomto konaní podporené žiadnym relevantným novým dôkazom, či dôkazmi, ktorý by bol spôsobilým zákonným podkladom pre povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti krajský súd zároveň považuje za potrebné na tomto mieste zdôrazniť, že v prípade konania o povolenie obnovy konania sa jedná o návrhové konanie.

Odsúdený T. A. na konanom verejnom zasadnutí pred okresným súdom doplnil ďalší dôvod pre povolenie obnovy konania, ktorý sa týkal výroku o treste. Odsúdený ohľadne výroku o treste žiadal povoliť obnovu konania z dôvodu, že po predchádzajúcom povolení obnovy konania (na podklade nálezu Ústavného súdu SR týkajúceho sa tzv. asperačnej zásady) mu mal byť uložený miernejší trest. U odsúdeného však nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania ani ohľadne výroku o treste. V tomto smere neboli odsúdeným produkované žiadne nové dôkazy a skutočnosti súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Na tomto mieste pritom krajský súd považuje za potrebné opätovne upozorniť odsúdeného, že pre konanie o povolenie obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, teda súd v rámci konania o povolenie obnovy konania nie je oprávnený preskúmavať správnosť a zákonnosť postupu súdu pri ukladaní trestu odsúdenému v pôvodnom konaní. Ani skutočnosť, že prokurátor s odsúdeným nekonal o dohode o vine a treste nie je zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania, nakoľko sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, ale táto bola už v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku súdu známa. V tejto súvislosti krajský súd len na okraj poznamenáva, že odsúdený nemá zákonný nárok na konanie o dohode o vine a treste s prokurátorom.

S prihladením na všetky tieto skutočnosti potom konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky konania podľa § 394 Tr. por. je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. A. na povolenie obnovy konania.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd odkazujúc v ostatnom na správne dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného T. A. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.